

Gzavije Bord

DEMOKRATIJA

Pošto sada zatvorenici, glumci, vojna lica u penziji,
 Političari, čuveni kuvari, pošto sada svi, rečju, pišu knjige
 I sebe smatraju za romanopisce; pošto žene, naposletku,
 Zvanično – nisu više u senci – preuzimaju vlast, i potvrđuju
 Time da je, verovatno, gube; pošto danas svak za sebe
 Kaže da umetnik je, te peva, slika ili vaja neštedimice,
 Sam od sebe i bez da je – gle čuda! – morao kao stolecima do sad
 Da uči u toku niza godina e da bi završio kao neznalica, jer
*Život je kratak, umetnost dugovečna, mnogo je zvanih, malo
 Odabranih!* Pošto nam se zgreva planeta sad
 Dok se davnašnja različitost mišljenja zgrušava u jednu
 Jedinственu santu leda, za najveću dobrobit onih koji od
 Mašte strepe; pošto je sad internet tehnologizovao globus
 U selo za privilegovane, a telefon u Sahari zvoni
 U džepu bilo kojeg osamljenog turista: „Alo? A, ti si, Robere
 (ili Filipe, Fatima, Alis), nalazim se na šest sati od Tamanraseta...
 Da... da... A, to? Da je vrelo, vrelo je! A ti? U Nepalju?
 Ali mislio sam da si u Papeteu?... Da, naravno, Pagoda
 Najatapola? Gde se to nalazi? Bhaktapur? Posle češ
 Do Bodh-Gaje? Tamo gde se nalazilo drvo pod kojim je
 Buda primio otkrovenje? A, jel? Mahabodhi? Centar vasseljene?
 Shvatam. E, pa, srećan ti put, stari! Vidimo se u martu za
 Kongres. Čao!” Pošto su sada krave mesojedi, i pošto će čim pre
 Psi i mačke početi da pasu po livadama zajedno s nojevima,
 Dok žitelji takozvanih naprednih nacija žive u sve manje
 Materijalnim društvenim zajednicama. Pošto svak ima svoj *sajt*
 Te živi pod budnim oko svoje *webcam* kao da je njegov oblik
 Postojanja, ma bio i pod tušem najnovije proizvodnje (za debele
 Pare iz Japana uvezenog), toliko značajan da mora biti važan
 Ostatku čovečanstva. Pošto danas svi pišu poeziju, i sami
 Je objavljuju,
 – šta je preostalo nama, starim manijacima pisanja, sveštenstvu
 Pamćenja, šta, *sem Pevanja?*